

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Πρόγραμμα δραστηριοτήτων 2021-22

Συντονισμός:
ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ

Εναντία στο ζοφερό πέπλο του αυταρχισμού που με υγειονομικό πρόσχημα έχει καλύψει την ελληνική κοινωνία, ήδη ερειπωμένη από μια περίοδο τρομακτικών κλυδωνισμών, μιας υλικής και πνευματικής αιμορραγίας που δεν άφησε κανένα στρώμα ανεπηρέαστο, η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ συνεχίζει αδιάκοπα τις δραστηριότητες της. Η επιβίωσή της είναι ένα επίτευγμα το οποίο χρωστά στην ανυποχώρητη συμπαράσταση των μελών, των συνεργατών, των φίλων και των μαθητών της — στους οποίους οφείλει ένα θερμό ευχαριστώ. Σε αντάλλαγμα, δίνει την υπόσχεση να συνεχίσει το έργο της με την ίδια προσήλωση και συνέπεια, σύμφωνα με την δηλωμένη της πρόθεση να παραμείνει ένα εναλλακτικό, ανεξάρτητο τόσο από την αγορά όσο και από το κράτος, ανάχωμα του πολιτισμού: μια νησίδα ψυχικής και πνευματικής αντίστασης στην επελαύνουσα βαρβαρότητα – και ειδικότερα σήμερα, στην απειλή του βιοπολιτικού ολοκληρωτισμού και στην ιατρικοποίηση του δημόσιου βίου. Με τα περιορισμένα της μέσα θα συνεχίσει τις προσπάθειες να καλύψει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του πεδίου των λεγόμενων Ανθρωπιστικών Σπουδών, που βρίσκονται σε διαρκή συρρίκνωση παγκοσμίως στα πλαίσια του τεχνοκρατικά προσανατολισμένου «δημόσιου» πανεπιστημίου, και παραμένει ανοιχτή σε νέες δραστηριότητες και ιδέες οι οποίες θα μπορούσαν να προταθούν καθ' οδόν και να υλοποιηθούν από τα μέλη της ή από νέους συνεργάτες.

Ξεκινώντας και φέτος, όπως συνήθως, τον ετήσιο κύκλο των επιμορφωτικών της δραστηριοτήτων στη έδρα της Αριστοτέλους 47-49, 2ος όροφος, γρ. 14 (Πλατεία Βικτωρίας), προγραμματίζει για την περίοδο 2021-22 τις ακόλουθες σειρές (περιλαμβανομένων όσων δεν μπόρεσαν να πραγματοποιηθούν, λόγω των τρομακτικών δημόσιων αποκλεισμών, την προηγούμενη χρονιά):

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ

ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ
210.3459578, fterzakis@hotmail.gr

Ι. Εισαγωγή στην ιστορία τής φιλοσοφίας – κύκλος γ': σύγχρονη φιλοσοφία*

1. Ιστορικά για τον δέκατο ένατο αιώνα.
2. Η εγγεληνή αριστερά και ο Λουδοβίκος Φώνερμαχ. Η ένσταση του Στίρνερ.
3. Μαρξ.
4. Κίρκεγκωρ.
5. Σοπενχάουερ.
6. Νίτσε.
7. Μπεργκσόν και βιταλισμός.
- 8-10. Ο Φρόντ και η ψυχανάλυση.
11. Μετά τον Φρόντ.
12. Ο Αύγουστος Κοντ και ο θετικισμός στα τέλη του δέκατου ένατου αιώνα: βρετανικός εξελικτισμός, αμερικανικός πραγματισμός και ο γερμανικός νεοκαντιανισμός.
13. Η «στροφή» του Φρέγκε και ο θετικισμός στον εικοστό αιώνα.: λογικισμός, λογικός εμπειρισμός, αναλυτική φιλοσοφία, Πόπερ.
14. Η χουσερλιανή φαινομενολογία και η ερμηνευτική παράδοση.
15. Μαξ Σέλερ· Μάρτιν Χάιντεγκερ.
16. Υπαρξισμοί και περσοναλισμοί· Ζαν-Πωλ Σαρτρ και Μ. Μερλώ-Ποντύ.
17. Ευρωπαϊκός μαρξισμός: Καρλ Κορς, Γκέοργκ Λούκατς, Αντόνιο Γκράμσι και Ερνστ Μπλοχ.
18. Η Σχολή τής Φραγκφούρτης και η Κριτική Θεωρία.
19. Βάλτερ Μπένγιαμιν· Η διαλεκτική του διαφωτισμού.
20. Το «γλωσσολογικό μοντέλο» και ο γαλλικός στρουκτουραλισμός.
21. Μεταστρουκτουραλισμοί: Φουκώ, Ντελέζ.

Κάθε Δευτέρα, από 1-11-2021, ώρα 8.00' -10.00' μ.μ. Διάρκεια: 25 συναντήσεις (50 ώρες). Προτεινόμενο ύψος συνδρομής: 450 ευρώ

* Για όσους ενδιαφέρονται, ο κύκλος θα μεταδίδεται και διαδικτυακά.

22. Μεταστρουκτουραλισμοί: Ντεριντά, Λυοτάρ.
23. Πέρ' από τον μαρξισμό: Παπαϊωάννου, Καστοριάδης, Αξελός.
24. Γιούργκεν Χάμπερμας, και η επικοινωνιακή θεωρία τής δημοκρατίας.
25. Προς τον εικοστό πρώτο αιώνα: κριτικές αποτιμήσεις από τη σκοπιά τού παρόντος.

II. Ιστορία των αισθητικών θεωριών*

1. Εισαγωγικοί ορισμοί: αισθητική, τεχνοκριτική και ιστορία της τέχνης.
2. Η αρχαία αισθητική: Πλάτων και Αριστοτέλης.
3. Η αρχαία αισθητική: Πλωτίνος.
4. Χριστιανική αισθητική: Ιωάννης ο Δαμασκηνός και Θωμάς ο Ακινάτης.
5. Αναγέννηση.
6. Ακαδημαϊσμός, και οι αισθητικές αναζητήσεις του Διαφωτισμού.
7. Καντιανή αισθητική.
8. Σίλλερ· Σέλιγκ· Ρομαντισμός.
9. Χέγκελ και Λούκατς.
10. Σοπενχάουερ· Νίτσε. Μπενεντέτο Κρότσε.
11. Ρωσικές και αμερικανικές εξελίξεις στις αρχές του εικοστού αιώνα.
12. Η Σχολή της Φραγκφούρτης – γενικά.
13. Βάλτερ Μπένγιαμιν.
14. Αντόρνο: φιλοσοφία της μουσικής και αισθητική θεωρία.
15. Μ. Χάιντεγκερ και Μ. Μερλώ-Ποντύ.
16. Μιχαήλ Μπαχτίν.
17. Θεωρίες της λογοτεχνίας στον εικοστό αιώνα – 1.
18. Θεωρίες της λογοτεχνίας στον εικοστό αιώνα – 2.
19. Θεωρία της μουσικής.
20. Θεωρία εικαστικών τεχνών.
21. Θεωρία και ιστορία του θεάτρου.
22. Θεωρία και ιστορία του κινηματογράφου.

**Κάθε Τρίτη,
από 2-11-2021,
ώρα 8.00 '-10.00 ' μ.μ.
Διάρκεια: 22
συναντήσεις (44 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 400 ευρώ**

* Για όσους ενδιαφέρονται, ο κύκλος θα μεταδίδεται και διαδικτυακά.

III. Ο Μαρξισμός και η κριτική τής αποικιοκρατίας*

1. Οι «αριστεροί εγγελοινοί» και ο υλισμός του Μαρξ.
2. Η ανάλυση της παραγωγής, και η κριτική τού εμπορεύματος και του κράτους.
3. Από την Α' στη Β' Διεθνή: η ρήξη με τον αναρχισμό και η αποστασία τής Σοσιαλδημοκρατίας.
4. Παρέκβαση: οι έννοιες της αποικιοκρατίας, του εθνικισμού, του ιμπεριαλισμού.
5. Η Γ' Διεθνή και το ζήτημα της «αυτοδιάθεσης των εθνών».
6. Ο Ψυχρός Πόλεμος και η κρίση τής αποικιοκρατίας: από το Συνέδριο της Μπαντούνγκ (1955) στην Τριηπειρωτική Διάσκεψη της Αβάνας (1966).
7. Η Ινδία και η Νοτιοανατολική Ασία.
8. Η Λατινική Αμερική και η «θεωρία τής εξάρτησης».
9. Παναραβισμός και παναφρικανισμός.
10. Η παγκόσμια αναδίπλωση, και η «μεταποικιακή θεωρία» από τη δεκαετία τού 1970 και μετά.

**Κάθε Τετάρτη,
από 12-1-2022,
ώρα 8.00 '-10.00 ' μ.μ.
Διάρκεια: 10
συναντήσεις (20 ώρες)
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 180 ευρώ**

* Ο κύκλος θα δοθεί διαδικτυακά, σε ζωντανό χρόνο και με δυνατότητα μεταχρονολογημένης παρακολούθησης.

Ο **ΦΩΤΗΣ ΤΕΡΖΑΚΗΣ** γεννήθηκε το 1959 στην Πάτρα. Έχει εργαστεί πολλά χρόνια στον χώρο του βιβλίου (ως εκδότης, επιμελητής σειρών και μεταφραστής), κι ερευνητικά, στο πλαίσιο σεμιναρίων, σε διάφορους τομείς των Επιστημών του Ανθρώπου. Από το 1992 ως το 2001 συνδιοργάνωσε το ανεξάρτητο Θρησκευολογικό Σεμινάριο που το 1997 οδήγησε στη δημιουργία της Εταιρείας Θρησκευολογικών Ερευνών, και ήταν από τους βασικούς συντάκτες τού *Θρησκευολογικού Λεξικού* στα Ελληνικά Γράμματα. Έχει επίσης διδάξει μετάφραση φιλοσοφίας στο Αγγλικό Τμήμα του Ευρωπαϊκού Κέντρου Μετάφρασης

(ΕΚΕΜΕΛ). Έχει δημοσιεύσει μεγάλο αριθμό δοκιμίων και κριτικών σε πολλά περιοδικά και συνεργαστεί κατά περιόδους ως βιβλιοκριτικός με τις εφημερίδες *Ελευθεροτυπία*, *Καθημερινή* και *Αυγή*. Από το 2005 παραδίδει σειρές μαθημάτων (φιλοσοφίας, πολιτικής θεωρίας, αισθητικής, συγκριτικής θρησκευολογίας και ψυχαναλυτικής/ανθρωπολογικής θεωρίας) στο πλαίσιο της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών. Το εκτεταμένο συγγραφικό του έργο περιλαμβάνει δοκίμια, ποίηση και ταξιδιωτική πρόζα (βλ. αναλυτική εργοβιογραφία στο www.fotisterzakis.gr).

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ: ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ, ΟΙ ΣΤΟΧΑΣΤΕΣ, ΟΙ ΔΙΑΜΑΧΕΣ

Όπου παρουσιάζονται, διαβάζονται και
συζητούνται κλασικά και πρωτοποριακά
κειμένα φιλοσοφίας και ανθρωπιστικών ή
κοινωνικών επιστημών

ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ
6955 471893, liviergr@yahoo.gr

ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ, ΤΑ ΚΟΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ Από τον αρχαίο δήμο ως τις ψηφιακές κοιότητες

Στον καιρό της παγκοσμιοποίησης, πολλές μεγάλες πόλεις αρχίζουν να αυτονομούνται από τα εθνικά τους κράτη και να υποκαθιστούν ορισμένες λειτουργίες τους, αξιοποιώντας προνομιακά προγράμματα και ανταλλάσσοντας μεταξύ τους τεχνογνωσία και «έξυπνες λύσεις». Καθώς αποκόβονται έτσι από τις μικρότερες πόλεις και τις επαρχίες της χώρας, επαναλαμβάνουν ίσως μοιραία το ιστορικό λάθος των θαυμαστών εκείνων μεσαιωνικών πόλεων που άφησαν πίσω τους, στα χέρια φεουδαρχών και βασιλιάδων, τους «καθυστερημένους» πληθυσμούς της υπαίθρου – και το πλήρωσαν στο τέλος ακριβά. Με αυτό το έναυσμα, το σεμινάριο θα ανατρέξει στην ιστορία της πόλης, και μαζί των σκέψεων και οραματισμών που τη συνόδευσαν, από την αρχαιοελληνική *πόλιν* του Περικλή, αλλά και του Πλάτωνα, μέχρι τα ευρωπαϊκά κέντρα της νεότερης εποχής και τις παγκόσμιες μητροπόλεις του σύγχρονου κόσμου, ή ακόμη τις μετα-πόλεις του κυβερνοχώρου (χωρίς να παραβλέψει και τη νεοελληνική εμπειρία). Το ζητούμενο είναι ούτε λίγο ούτε πολύ να ξετυλίξουμε το αιγυμιακό κουβάρι *πόλη-πόλεμος-πολιτική-πολιτισμός* — και, στο μέτρο του δυνατού, να το ξεμπλέξουμε.

1. Παγκοσμιοποίηση και πόλη: «Όσο τα έθνη μιλούν, οι πόλεις πράττουν». Προγράμματα, καινοτομίες κι «ενάρετες πρακτικές» (πρά-

Κάθε Πέμπτη,
από 27-1-2022,
6.00 - 9.30 μμ.
Διάρκεια: 12
συναντήσεις (36 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 170 ευρώ.

2. Πόλη, πολιτική, πολιτισμός – θεωρητικές προσεγγίσεις: πλατωνική *χώρα* και αριστοτελικός *τόπος*. Η πόλη ως μαγνήτης και δοχείο (Μάμφορντ). Επικέντρωση και οριοθέτηση, τοπική και υπερτοπική οργάνωση, κοινότητες και δίκτυα. Εδαφικότητα και απεδαφικοποίηση (Ντελέζ – Γκουαταρί).
3. Ένα διαχρονικό υπόδειγμα: Η ελληνική *πόλις*. Ψυχή και πόλη στην *Πολιτεία* του Πλάτωνα. Αθήνα: δημοκρατία και πολιτικές αρετές (Μακιντάυρ), ο δημόσιος χώρος των λόγων και των πράξεων (Άρεντ). Η γέννηση της τραγωδίας (Νίτσε). *Θεατροκρατία* εναντίον Νόμων στον Πλάτωνα, οι μάζες από τον Διόνυσο στη Δίκη (Παπαϊωάννου). Πόλις, πόλεμος, πολιτισμός: από τον Επιτάφιο στο διάλογο Αθηναίων και Μηλίων.
4. Ελληνιστικές και ρωμαϊκές πόλεις: Αλεξάνδρεια και πολιτισμικός συγκρητισμός. Το μυστικό όνομα της Ρώμης. Η κοσμόπολη των Στωικών.
5. Από τις χωρικές κοινότητες στις μεσαιωνικές πόλεις: η Πολιτεία του Θεού στον Αυγουστίνου. Κωνσταντινούπολη, Βασιλεύουσα της Ανατολής και χριστιανική πρωτεύουσα της οικουμένης.
6. Από την Αναγέννηση στον Διαφωτισμό: η Ουτοπία του Μωρ. Η Φλωρεντία του Μακιαβέλι και η Γενεύη του Ρουσό.
7. Πόλη, κράτος, καπιταλισμός: η Βενετία θαλασσοκράτειρα (Λέιν, Μηλιός). Κίνημα των περιφράξεων και αστική συγκέντρωση. Η γένεση της νεωτερικής πόλης (Βέμπερ). Ύπαιθρος και πόλη (Γουίλιαμς).
8. Η εμπειρία της πόλης: Η μοντέρνα ζωή στο Παρίσι του Μπωντλαίρ. Βιομηχανική Επανάσταση: το Λονδίνο και η κατάσταση της εργατικής τάξης (Ενγκελς). Οι στοές, ο πλάνης και ο άνθρωπος του πλήθους (Μπένγιαμιν).
9. Αστικοποίηση: πόλη, αυτοκινητόδρομοι και αχανή

- προάστια. Πόλοι ανάπτυξης και ανισόμετρα ανάπτυξη. Μητροπόλεις, νέες πόλεις, κηπουπόλεις (Λε Κορμπυζιέ, Χάουαρντ, Μάμφορντ). Γειτονίες, εθνοτικές κοινότητες και γκέτο.
10. Νεο-αποικιοκρατία, Τρίτος και Τέταρτος Κόσμος: παράδοση κι εκσυγχρονισμός, ανάπτυξη της υπανάπτυξης. Εξεγέρσεις και ταραχές – το παράδειγμα των Κίτρινων Πιλέκων.
 11. Νεοελληνικές πόλεις: οι παροικίες στα Βαλκάνια και τη Μικρά Ασία (Τσουκαλάς). Θεσσαλονίκη, από την πολυεθνική αυτοκρατορία στο εθνικό κράτος (Μοσκόφ, Μαζάουερ). Αθήνα, μια υδροκέφαλη μεσογειακή πρωτεύουσα (Δοξιάδης, Κωνσταντινίδης, Πικιώνης, Μπυρζέλ). Επαρχιακές κωμοπόλεις, ορεινοί και νησιώτικοι οικισμοί, τουριστικά θέρετρα και εγκατάλειψη της υπαίθρου
 12. Μετα-πόλεις: Αστική ενδόρρηξη και παρακμή της πολιτειότητας (Μπούκτσιν). Τεχνολογία και χωροχρόνος – δικτύωση, μετάθεση, εξαύλωση (Κούλχας, Μπωντριγιάρ, Βιριλιό). Εκλείψεις και μεταμορφώσεις των κοινών. «Εξυπνες πόλεις» και ψηφιακές κοινότητες (Ζάκερμπεργκ).

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ σπούδασε πολεοδομία, περιφερειακή ανάπτυξη, γεωγραφία και νεοελληνική γραμματεία στο Λονδίνο, την Αθήνα και το Παρίσι. Έχει διευθύνει σεμινάρια επιμόρφωσης (Κέντρο Μελετών και Αυτομόρφωσης, 1982-86) κι έχει συμμετάσχει σε ερευνητικά προγράμματα αστικής ανάπτυξης (ΓΓΕΤ, 1988) και κοινοτικής οργάνωσης (ΜΙΑΤΕ, 1991). Το 1989 συνίδρυσε τις Εκδόσεις Αλεξάνδρεια, όπου είναι υπεύθυνος σειρών και επιμελητής βιβλίων. Είναι επίσης ιδρυτικό μέλος και υπεύθυνος

σεμιναρίων της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών. Υπήρξε μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου και, αργότερα, της Επιτροπής Καλλιτεχνικής Αξιολόγησης Σεναρίων του οργανισμού. Έχει δημοσιεύσει άρθρα για την πόλη, την πολιτική, τον πολιτισμό, την επικοινωνία και τον κινηματογράφο κι έχει επιμεληθεί την έκδοση Χρήστος Βακαλόπουλος, *Η ονειρική υφή της πραγματικότητας. Κείμενα για την επικοινωνία και τον πολιτισμό* (Εστία, 2005).

ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ / ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ Α' ΚΥΚΛΟΣ: Ο εύθραυστος φλοιός του κόσμου

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ
6945 460708, margarch@otenet.gr

ΓΕΝΙΚΑ

Ο κύκλος κινείται στο ευρύτερο πεδίο σχέσεων ανάμεσα στον Χώρο, την Αισθητική και την Φιλοσοφία. Υπάρχει συχνά μια εσφαλμένη αντίληψη ότι η φιλοσοφική σκέψη ξεχωρίζει ριζικά από όλες τις μορφές σκέψης αλλά και της μυθοπλασίας για να επιτύχει μια εννοιολογική καθαρότητα που προορίζεται μόνο για τη φιλοσοφία. Η ζωντανή φιλοσοφία από τον 19ο αιώνα και μετά, ιδίως μετά τα μεταπολεμικά χρόνια του περασμένου αιώνα, τείνει όμως στην διαρκή ακύρωση αυτού του χάσματος.

Βασική μας υπόθεση είναι πως η πόλη και η αρχιτεκτονική αποτελούν σήμερα ένα σύνθετο και πλούσιο πεδίο εμπειρίας, όπου η φύση και η τεχνολογία διαπλέκονται με την κοινωνία και την κουλτούρα και παράγουν ένα είδος εφαρμοσμένης θεωρίας, η οποία όχι μόνο τροφοδοτεί συχνά την εννοιολογική περιπέτεια της φιλοσοφίας, αλλά είναι επίσης ικανή να την «παράγει». Πιο γνωστό ίσως για το ευρύτερο ελληνικό κοινό είναι το παράδειγμα του W. Benjamin και το ανολοκλήρωτο έργο του για τις «Στοές» του Παρισιού. Από την άλλη, σ' αυτή την συνομιλία και σ' αυτή την προοπτική και από μian άλλη σκοπιά, η φιλοσοφία μετατρέπεται κυριολεκτικά σε ένα «δώρο» για την αρχιτεκτονική σκέψη, ως πρόγευση για το μέλλον, αλλά και ως υπόβαθρο νέας κουλτούρας, ώστε να συλλαμβάνει τις ταχύτατες εξελίξεις του αστικού φαινομένου που εξελίσσεται σε ένα πολύπλοκο τεchnοφουτουριστικό περιβάλλον διεθνώς, με μια πιο συνολική σύλληψη και θεώρηση του χώρου σε όλες τις κλίμακες.

Αυτή η συνομιλία, στην οποία υπεισέρχονται και άλλες μορφές σκέψης από άλλα πεδία (από την αν-

**Κάθε Σάββατο,
από 5-3-2022,
12.00 - 2.30 μμ.
Διάρκεια: 6
συναντήσεις (15 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 100 ευρώ**

θρωπολογία μέχρι την λογοτεχνία και τις οπτικές τέχνες...) έχει σαν στόχο να ανατρέψει τελικά το στείρο και θλιβερό χάσμα που προκύπτει από την ταχύτατη αυτονόμηση της όλο και πιο τεχνοκρατικής, κατακερματισμένης και εξειδικευμένης γνώσης από την φιλοσοφική σκέψη.

Στην παραπάνω προσέγγιση ωστόσο τα γνωστικά πεδία και οι πειθαρχίες τους παραμένουν διακριτά. Στόχος δηλαδή είναι το να ανασυρθούν τα διαφορετικά αντικείμενα από την συνήθη τους ουσία και ιεραρχία και να κατακτηθεί ένα αυτόνομο πεδίο εκπαίδευσης και γνώσης και όχι η «μεταμο-ντέρνα» ανάμιξη των ειδών, η κατάργηση της αυτονομίας και της ακρίβειας ή η διάλυση των εργαλείων και της τεχνικής που διαθέτει το κάθε επιστημονικό πεδίο.

ΣΗΜΕΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΚΥΚΛΟΥ

Ο κύκλος αυτών των διαλέξεων έχει σαν σημεία αναφοράς δύο βιβλία: από τη σκοπιά της αρχιτεκτονικής, το βιβλίο με τίτλο Fotini Margariti, *Le vestige dans le moderne à l'ombre de l'Acropole. La vision architecturale de Dimitris Pikionis* (Παρίσι 2020), και του οποίου ο προσωρινός τίτλος στα ελληνικά θα μπορούσε να είναι: «Απομεινάρια του παρελθόντος στη νεωτερικότητα. Το όραμα του αρχιτέκτονα Δημήτρη Πικιώνη στη σκιά της Ακρόπολης». Το βιβλίο, εστιάζοντας *in situ* στο έργο του Δ. Πικιώνη, τις Διαμορφώσεις γύρω από την Ακρόπολη, τον Παιδικό Κήπο της Φιλοθέης, τα σπίτια του, αλλά και στην προδρομική ανατρεπτική προσέγγιση της φύσης που επιφέρει με τα κείμενα του («Συναισθηματική Τοπογραφία» και «Γαίας Ατίμωσις»), παράγει μια εφαρμοσμένη φιλοσοφική θεωρία με έννοιες που εγγράφονται στην αναζήτηση και τον στοχασμό μιας άλλης, μιας νέας «νεωτερικότητας», στο εσωτερικό του δυτικού μοντερνισμού. Κατ' αυτόν τον τρόπο προκύπτουν απρόσμενες διασταυρώσεις της αρχιτεκτονικής, της αισθητικής και της φιλοσοφίας και συνάψεις του Δ. Πικιώνη με φιλοσόφους (από τους πρώτους ρομαντικούς και τον Bergson, μέχρι τους Deleuze-Guattari, τον Walter Benjamin και τον Jean Luc Nancy).

Από την σκοπιά της φιλοσοφίας, το δεύτερο βιβλίο-αφετηρία είναι το τελευταίο βιβλίο του πρόσφατα εκλιπόντος γάλλου φιλοσόφου Jean Luc Nancy, *La peau fragile du monde* (Παρίσι 2020). Ο κύκλος διαλέξεων μάλιστα αντλεί τον γενικό τίτλο «Ο εύθραυστος φλοιός του κόσμου» από το

βιβλίο αυτό, καθώς ο γάλλος φιλόσοφος θέτει ένα εξαιρετικό κρίσιμο θέμα για σήμερα, με βασική την υπόθεση ότι ζούμε πλέον σε ένα κόσμο όπου οι βεβαιότητες της προόδου έχουν παραχωρήσει τη θέση τους στις αβεβαιότητες των κρίσεων, οι οποίες εμφανίζονται όλο και πιο συχνά με την μορφή μιας διαδοχής μικρών και μεγάλων ατυχημάτων και όπου ξαφνικά τα πάντα εμφανίζονται αναστατωμένα, από το κλίμα μέχρι την οικονομία, την ενέργεια, την υγεία, κ.ο.κ. Σε αυτό ακριβώς το σημείο αρχίζει να γεννιέται ένας νέος προβληματισμός και η συνειδητοποίηση ότι πιθανώς έχουμε εισέλθει σε μια νέα εποχή, σε μια εποχή βαθιάς μετάλλαξης και ακραίας ευθραυστότητας, από την οποία δεν εξαιρείται πλέον και το ίδιο το ανθρώπινο σώμα. Από τα παραπάνω προκύπτει ένας κοινός πυρήνας της θεώρησης αυτού του κόσμου σε συνθήκες διαρκούς μετάβασης και διαρκούς ατυχήματος, και ο οποίος επαναφέρει ως αιχμή το ερώτημα του «κατοικείν» (ταυτόχρονα αρχαϊκό —το ριζωμένο στο έδαφος— και πλανητικό —το ξεριζωμένο και απεδαφικοποιημένο).

Με επίκεντρο το παραπάνω ερώτημα, ο κύκλος μαθημάτων, δομημένος σε θεματικές ενότητες, θα επικεντρωθεί σε τρία (3) θέματα αιχμής.

ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ

Οι διαλέξεις θα κατανεμηθούν σε μια Εισαγωγή που θα αναφερθεί γενικότερα στο θεωρητικό πρόβλημα των σχέσεων μεταξύ φιλοσοφίας και αρχιτεκτονικής, καθώς και στην απόπειρα οροθέτησης του γνωστικού αντικείμενου και σε τρεις Θεματικές Ενότητες (έξι διαλέξεις), που θα πραγματεύονται τρεις κλίμακες κατοίκησης στον σύγχρονο κόσμο:

1. Η Γη... Φαινόμενα επιτάχυνσης των τεχνοεπιστημονικών μεταλλάξεων και σενάρια οικολογικής καταστροφής (μυθολογία και πραγματικότητα), σε συνδυασμό με το εφήμερο πέρασμα του ανθρώπου από την γη που είναι ο αποδέκτης όλων αυτών των ακραίων μεταλλάξεων, απαιτούν μια νέα θεώρηση του κόσμου και νοηματοδότηση του χώρου σήμερα σε πλανητική κατεύθυνση, η οποία γίνεται με επίκεντρο το έργο γενικότερα του γάλλου φιλοσόφου Jean Luc Nancy.

2. Ο τόπος... Σε συνθήκες γενικευμένης απεδαφικοποίησης του χώρου σήμερα, οι έννοιες της καταγωγής και της τοπικής

ταυτότητας, καθώς και η έννοια της ιθαγένειας του τόπου στον σύγχρονο κόσμο, βρίσκονται σε ένα είδος συνεχούς αβεβαιότητας. Η ανάκτηση της έννοιας του τόπου παραμένει διαρκώς ανοιχτό ερώτημα και δεν απαντάται με την αναδίπλωση στην καταγωγή.

Με επίκεντρο τον φιλόσοφο Walter Benjamin και *Τα παιδικά χρόνια του Βερολίνου* όπου δημιουργείται μια τοπολογία των παιδικών χρόνων, η παιδική ηλικία ανακτά το χαμένο έδαφος, σε έναν εκτός τόπου και χρόνου χώρο που ανάγεται στο παρελθόν και βρίσκει τις αναλογίες του στην προϊστορία των αρχαιολόγων, στο ασυνείδητο της ψυχανάλυσης, κ.λπ. αλλά και στην αρχιτεκτονική, όπως είναι ο *Παιδικός κήπος της Φιλοθέης* του Δ. Πικιώνη.

Με αφετηρία αυτή την οπτική, ο εν λόγω «θύλακος», η έννοια της βιωμένης στον τόπο παιδικής ηλικίας ως προϊστορία, ως αρχαϊκή κατοίκηση του εδάφους, μπορεί να λειτουργεί κατά κάποιον τρόπο σαν «ένας ιστορικός συμπεκνωτής του χρόνου» στην μεγάλη του διάρκεια και να επαναφέρει με νέους όρους την παλιά σχέση αρχαϊκού και μοντέρνου, ώστε να ξαναμπει σε κίνηση η οικοδόμηση μιας νέας θεωρίας για τον τόπο σήμερα.

3. Το σπίτι... Με αφετηρία το ερώτημα του «κατοικείν» στον Heidegger, το «σπίτι» και οι θεωρίες του καταλαμβάνουν ένα μεγάλο μέρος πλέον από την προβληματική της σύγχρονης φιλοσοφίας, σε τέτοιον βαθμό ώστε συζητείται πλέον το όριο μεταξύ του «φιλοσοφικού» και μη «φιλοσοφικού». Με αυτή την έννοια, η «φιλοσοφία της αρχιτεκτονικής» και το «σπίτι» ως φιλοσοφικό δοκίμιο διαθέτουν πλούσιο υλικό, όπως επίσης πολλά «κτισμένα» παραδείγματα, τα οποία θα απασχολήσουν αυτή την ενότητα.

Η «ελάχιστη κατοίκηση» (αρχετυπικές και σύγχρονες εκδοχές της) στον αντίποδα των ιστορικών στυλ κι ενός σύγχρονου μορφολογικού εκλεκτικισμού που είναι η κυρίαρχη τάση σήμερα, είναι μια πτυχή επίσης που θ' απασχολήσει την παρούσα προσέγγιση. Επίκεντρο των διαλέξεων θα είναι ο φιλόσοφος Benoît Goetz (μεταξύ άλλων, το βιβλίο του *Théorie des maisons*).

Όλες οι διαλέξεις θα πραγματοποιηθούν με παράλληλη προβολή οπτικού υλικού καθώς και με αποσπάσματα κειμένων, ορισμένα εκ των οποίων παρουσιάζονται για πρώτη φορά μεταφρασμένα στα ελληνικά. Τα κυρίως κείμενα θα πλαισιώνονται από άλλα κείμενα (παλιά και νεότερα) φιλοσοφίας, αρχιτεκτονικής, αλλά και λογοτεχνίας, με έμφαση (ως προς την λογοτεχνία) στις φιλοσοφικές χρήσεις της και στα εν τη γενέσει τους σύγχρονα έργα αιχμής.

Η **ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ** είναι Απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσοβίου Πολυτεχνείου και Διδάκτωρ φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Paris VIII (UFR: Arts, Philosophie, Esthétique). Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές και είναι κάτοχος μεταπτυχιακών διπλωμάτων στην πολεοδομία και θεωρία της πόλης στις σχολές CRU/ EHESS (Παρίσι 1978-81) και με υποτροφία της Ακαδημίας Αθηνών στο διαπανεπιστημιακό πρόγραμμα σπουδών «Θεωρίες της αρχιτεκτονικής και σχεδιασμός» (UP1 Paris Villemin – AA School London – F.A. Roma 1987-90). Διατηρεί γραφείο μελετών στην Αθήνα, με δημοσιευμένο εφαρμοσμένο έργο μικρής και μεγάλης κλίμακας, ερευνητικό και διδακτικό έργο, διακρίσεις σε αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς, εμπειρία διεπιστημονικής προσέγγισης και συγγραφικό έργο. Από το 1980 ερευνά συστηματικά τη σχέση επιστήμης-τέχνης με έμφαση στη σχέση λογοτεχνίας-αρχιτεκτονικής-πόλης. Κυκλοφορεί το βιβλίο

της *Το εργαστήρι του συγγραφέα. Το εργαστήρι του αρχιτέκτονα. Και μια συνομιλία με τον Νάνο Βαλαωρίτη* (Καστανιώτης, 2007). Μεταξύ άλλων, θήτευσε στο ατελιέ του ζωγράφου Πώργου Ρόρρη (1997-2000) και επιμελήθηκε τις εκθέσεις «Η Αθήνα των λέξεων» (ΥΠΠΟ 1985), «Αστικό καταφύγιο. Σύγχρονη αστική καλύβα» (Νέες Μορφές 2003) και «Χειρώνακτες. Εργαστήρια λέξεων, σχεδίων, εικότων» (Βυζαντινό Μουσείο Αθήνας 2008 – Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών 2009). Διηύθυνε την οργάνωση και λειτουργία ανοιχτού σχολείου για μέλη της Κοινότητας Εξαρτημένων Ατόμων «Παρέμβαση» και την κατασκευή σημειακών επεμβάσεων στον Ελαιώνα Αθηνών (Μαρκόνι 1990). Διετέλεσε μέλος του εργαστηρίου Αισθητικής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Paris VIII (2002-2011) και δίδαξε στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας (2001-2008). Από το 2013 συνεργάζεται με την Εταιρεία Διαπολιτισμικών Σπουδών.

ΦΙΛΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ (I)*

ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ

210.8655421, nikos.savvatis@gmail.com

Χτυπημένος από την «πανδημοποίηση», ο κινηματογράφος από την άνοιξη του 2020 είδε την παραγωγή να ακινητοποιείται, τη διανομή να αποκοινωνικοποιείται, τους επαγγελματίες του να αποαπασχολούνται, τα μεγάλα φεστιβάλ να αποδιαρθρώνονται και το καινούργιο υλικό του να «απωθείται» στην καλύτερη περίπτωση σε ψηφιακές πλατφόρμες/οπτικοακουστικές υπεραγορές. Στο μεταβατικό διάστημα αυτής της ιδιόμορφης αποανάπτυξης και μέχρι την αντιμετώπιση της κρίσης με θεραπείες μονιμότερες από τα σπασμωδικά μέτρα «κοινωνικής αποστασιοποίησης», η λογική της διανομής ανατράπηκε. Περιμένοντας καλύτερες ημέρες με γεμάτες αίθουσες, η διανομή περισσότερο από ποτέ αναδιπλώθηκε σε επανεκδόσεις παλιότερων ταινιών. Κι έτσι, σε μια χώρα όπου κινηματογραφική κουλτούρα πρακτικά σημαίνει την ανακύκλωση του «παλιού, καλού» εθνικού σινεμά από την τηλεόραση, για τους θεατές που βλέπουν ταινίες στις αίθουσες προέκυψε μια «παράπλευρη ωφέλεια»: η ευκαιρία — εν μέσω υγειονομικοοικονομικής κρίσης— για έναν κάποιο αναστοχασμό της σχέσης τους με τον ευρω-αμερικανικό, κλασικό κινηματογράφο ή, πιο σπάνια, με μακρινές κινηματογραφίες της περιφέρειας.

Φέτος η στιγμή της παρατεταμένης αβεβαιότητας για την επόμενη μέρα επεκτείνεται, παρότι η παραγωγή των ταινιών έχει ανοίξει και η διανομή στις αίθουσες γίνεται μετ' εμποδίων. Οι θεατές του σινεμά, αν δεν επιλέξουν μια υπερβολική δόση θεάματος «της σειράς» σε μικρές οθόνες —τηλεόραση, υπολογιστή— μακριά από την όποια κοινωνικότητα της αίθουσας, τουλάχιστον έχουν τη δυνατότητα να παρακολουθήσουν τις καινούργιες ταινίες που σηματοδοτούν τις εξελίξεις του παγκόσμιου σινεμά. Ωστόσο μετά από «μια σαιζόν στην κόλαση» με τις «αναγκαστικές επανεκδόσεις» να κυριαρχούν, αυτό

**Κάθε Παρασκευή,
από 6-11-2021,
ώρα 7.00 -10.00 μ.μ.
Διάρκεια: 20
συναντήσεις (60 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 300 ευρώ**

* Αν οι υγειονομικές εξελίξεις το απαιτήσουν, υπάρχει η δυνατότητα διεξαγωγής των μαθημάτων μέσω διαδικτύου.

που δεν πρέπει να χαθεί είναι η εξοικείωση ενός διαφορετικού κοινού με τον κινηματογράφο του δημιουργού. Γιατί οποιαδήποτε μορφή κι αν πάρει, η επιβίωση του κινηματογράφου από την παράξενη συγκυρία που διανύουμε, δεν θα συμβεί ποτέ χωρίς αυτήν τη γνώση.

Στις προηγούμενες εκδοχές του σεμιναρίου μας, όταν η παγκόσμια κινηματογραφική σκηνή δεν είχε πληγεί από μια τόσο θεμελιακή κρίση, οι δημιουργοί, τα «είδη», τα ρεύματα, οι εθνικές κινηματογραφίες ερευνήθηκαν από διάφορες οπτικές γωνίες. Φέτος θα επιχειρήσουμε μια μετάθεση της έρευνάς μας στο πιο συγκεκριμένο στοιχείο που διαθέτουμε: στο φιλμ και την ανάλυσή του. Μια σειρά πολύ προσεκτικά επιλεγμένων, καλλιτεχνικών ταινιών από τέσσερις δεκαετίες της ιστορίας του παγκόσμιου κινηματογράφου θα προβληθούν και θα αναλυθούν στη διάρκεια των συναντήσεών μας. Αντιπροσωπευτικά έργα σημαντικών δημιουργών, που έχουν καθορίσει σε μεγάλο βαθμό τη διαδρομή του κινηματογράφου από τον κλασικισμό στον μοντερνισμό, διατηρούν ιδιαίτερα σε αυτήν την εποχή της ρευστότητας και της σύγχυσης τη βαρύτητα και τη σημασία της οπτικής τους, προτείνοντας μια εναλλακτική λύση στο διασκορπισμένο σε πολλαπλές οθόνες βλέμμα των θεατών της ψηφιακής εποχής. Το διακύβευμα του φετινού σεμιναρίου δεν είναι μόνο η επιστροφή στα καθαρά κινηματογραφικά κριτήρια που μας διδάσκει η τεχνική της φιλικής ανάλυσης, αλλά μια διαφορετικά αρθρωμένη —«μονταρισμένη», αν προτιμάτε— θεωρία για την αισθητική και το νόημα του φιλμ, όπως θα έλεγε ο Αϊζενστάιν.

Αναλυτικά, ο κύκλος των συναντήσεων διαμορφώνεται ως εξής:

1. Εισαγωγή στη φιλική ανάλυση.
Προβολή: Νέμεσις / Fury, Fritz Lang, ΗΠΑ 1936.
2. Συζήτηση: Μισανθρωπισμός και κοινωνική καταγγελία στον αμερικανικό κινηματογράφο των Ευρωπαίων.
3. *Τα ταξίδια του Σάλλιβαν / Sullivan's Travels, Preston Sturges, ΗΠΑ 1941.*
Εισήγηση – προβολή.
4. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Η κωμωδία του κινηματογράφου: μια θεραπευτική παρέμβαση στην κοινωνική αδικία.

5. *Όψιμη άνοιξη / 晚春 / Banshu / Μπάνσου*, Οζού Γιασούτζιρό, Ιαπωνία 1949. Εισήγηση – προβολή.
6. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Ο θάνατος της οικογένειας; η Ηλέκτρα δεν μένει πια εδώ.
7. *Η ζούγκλα της ασφάλτου / The Asphalt Jungle*, John Huston, ΗΠΑ 1950. Εισήγηση – προβολή
8. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Κι αν δεν έχουμε δει ακόμα το σκοτάδι του φιλμ νουάρ;
9. *Ταξίδι στην Ιταλία / Viaggio in Italia*, Roberto Rossellini Ιταλία, 1954.
10. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Έξοδος από τον νεορεαλισμό, είσοδος στην περιπέτεια του μοντερνισμού.
11. *Ο Λόγος / Ordet*, Carl Theodor Dreyer, Δανία 1955. Εισήγηση – προβολή
12. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Το αδύνατο αριστούργημα: Αληθινά σώματα, ουράνια σάρκα.
13. *Ο εξολοθρευτής άγγελος / El ángel exterminador*, Luis Buñuel, Μεξικό 1962. Εισήγηση – προβολή.
14. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Η μεγάλη ανατροπή του κινηματογράφου του δημιουργού στη δεκαετία της αμφισβήτησης.
15. *Η φλόγα που τρεμοσβήνει / Le feu follet*, Louis Malle, Γαλλία 1963. Εισήγηση – προβολή.
16. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Στα σύνορα της Νουβέλ Βαγκ: το σινεμά της οικειότητας σε κατάθλιψη και υπαρξιακό αδιέξοδο.
17. *Μια γυναίκα παντρεμένη / Une femme mariée*, Jean-Luc Godard, Γαλλία 1964. Εισήγηση – προβολή.
18. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Η σύγκρουση του έρωτα και του αστικού ζευγαριού σε σχέση με τη σημερινή αντίληψη του «σινεμά του φύλου».
19. *Το θεώρημα / Teorema*, Pier-Paolo Pasolini, Ιταλία 1968.
20. Ανάλυση της ταινίας. Συζήτηση.
Πριν από την έκρηξη: ο θαυματουργός καταλύτης της σεξουαλικότητας.

Ο **ΝΙΚΟΣ ΣΑΒΒΑΤΗΣ** γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά και κινηματογράφο. Μιλάει αγγλικά, γαλλικά και πορτογαλικά. Έχει εργαστεί ως μεταφραστής, δημοσιογράφος και παραγωγός ραδιοφωνικών εκπομπών. Με διάφορες ιδιότητες έχει συνεργαστεί στην παραγωγή κινηματογραφικών ταινιών (σεναριογράφος, βοηθός, επιμελητής μουσικής, σκηνοθέτης, παραγωγός) και είναι συνδημιουργός, από κοινού με τη Μαριτίνα Πάσσαρη, της μεγάλου μήκους ταινίας *Η γυναίκα που επιστρέφει* το 1994. Από το 1975 άρχισε να ασχολείται με την κινηματογραφική θεωρία αρχικά ως συντάκτης και αργότερα ως αρχισυντάκτης του περιοδικού *Σύγχρονος κινηματογράφος*. Επί δεκαοκτώ χρόνια συνεργάστηκε με το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης ως σύμβουλος προγράμματος, αναγνώστης σεναρίων κι επιμελητής εκδόσεων. Με την τελευταία του ιδιότητα υπογρά-

φει 11 μονογραφίες για σκηνοθέτες και μία έκδοση για τον βραζιλιάνικο κινηματογράφο. Από το 1994 ως το 2001 δίδαξε «Ιστορία και αισθητική του κινηματογράφου» και «Φιλμική ανάλυση» στο Πανεπιστήμιο Πατρών (Τμήμα Θεατρικών Σπουδών). Έχει συνεισφέρει πολλά δοκίμια και μελέτες σε ειδικές εκδόσεις για τον κινηματογράφο, έχει συμμετάσχει σε πλήθος εκδηλώσεων και υπήρξε συνδιοργανωτής με τον Γιάννη Παπαδάκη των Εβδομάδων Βραζιλιάνικου Σινεμά στην Ταινιοθήκη της Ελλάδος. Συνεργάζεται με την ΕΔΣ από τον φθινόπωρο του 2011. Στα πλαίσια αυτής της συνεργασίας πραγματοποίησε το 2017 το σεμινάριο «Κινηματογράφος και φιλοσοφία» και το 2018 το σεμινάριο «Κινηματογράφος 2018: Θεωρία, ιστορία, γεωπολιτική». Το καλοκαίρι του 2018 συνεργάστηκε με την Ταινιοθήκη στο μεγάλο αφιέρωμα στον Πιερ Πάολο Παζολίνι.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ*

ΕΛΣΑ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
6973 740363, el_liar@yahoo.gr

Η λειτουργία εργαστηρίου δημιουργικής γραφής είναι μια δραστηριότητα που οργανώνεται με κριτήριο αφ' ενός την πολύχρονη εμπειρία και σχέση της διδάσκουσας με την διαδικασία της γραφής, καθώς και με αντίστοιχα εργαστήρια και σεμινάρια, αφ' ετέρου την επιθυμία, όσων δηλώσουν συμμετοχή, να δοκιμασθούν στη γραφή, να ενημερωθούν για το τοπίο της συγγραφής, να οργανώσουν τις ιδέες τους, να αποκτήσουν νέες, να θητεύσουν στη γλώσσα και την αισθητική και να αποκτήσουν κίνητρο για την επιτυχία του συγγραφικού τους τομήματος.

Προς το σκοπό αυτό διοργανώνονται δίωρα μαθήματα με εστίαση στη γραπτή δοκιμασία και στην απόκτηση και κατανόηση των τεχνικών και των αισθητικών τρόπων που θα διευκολύνουν την προσπάθεια των συμμετεχόντων. Ιδιαίτερο βάρος δίνεται στην παρουσίαση των ασκήσεων και των κειμένων στην ομάδα η οποία ασκεί τεκμηριωμένη κριτική, καθώς και στην διερεύνηση των δυνατοτήτων, των δυσκολιών και των προοπτικών που έχει το αφηγηματικό υλικό το οποίο είναι κάθε φορά υπό κρίση. Η φόρμα, η γλώσσα, το περιεχόμενο, η αφηγηματική δομή, εξετάζονται διεξοδικά και γίνονται κάποιες εναλλακτικές προτάσεις με στόχο να αναδειχθεί η πολυσημία της γλώσσας, η πολυμορφία, η σημασία της οπτικής γωνίας και της επιλογής αφηγητή, η ποικιλία των αποτυπωμάτων που αφήνει ο διαφορετικός ψυχισμός των ατόμων τα οποία εμπλέκονται στην περιπέτεια της γραφής. Η θεωρία και η πράξη, προπάντων, θα εναλλάσσονται όπως το απαιτούν οι ασκήσεις, το αφηγηματικό υλικό και οι ανάγκες και απορίες των συμμετεχόντων. Πρέπει βεβαίως να καταδειχθεί με κάθε τρόπο ότι δεν υπάρχει μια μεθοδολογία κοινή για όλους η χρήση της οποίας φέρνει πιο κοντά στη συγγραφή τον χρήστη

**Κάθε Τετάρτη,
από 3-11-2021,
ώρα 7.00 - 9.00 μ.μ.
Διάρκεια: 15
συναντήσεις (30 ώρες).
Προτεινόμενο ύψος
συνδρομής: 150 ευρώ**

* Όσοι θέλουν να δηλώσουν συμμετοχή ή να ζητήσουν διευκρινίσεις, μπορούν να επικοινωνήσουν με τη διδάσκουσα.

της. Θεμελιώδες χαρακτηριστικό κάθε αφήγησης πρέπει να θεωρείται η υποκειμενική ματιά με την οποία συνθέτει καθείς το υλικό του, το διαμορφώνει και το διαχειρίζεται.

Η **ΕΛΣΑ ΛΙΑΡΟΠΟΥΛΟΥ** γεννήθηκε στην Κόρινθο. Είναι φιλόλογος κι έχει εργασθεί στη Μέση Εκπαίδευση. Έχει δημοσιεύσει τις συλλογές διηγημάτων *Οι Άλλες* (Νεφέλη: Αθήνα 1991), *Πλην Ενός* (Ίνδικτος: Αθήνα 1998), και το μυθιστόρημα *ο Σύλλογος* (Ίνδικτος: Αθήνα 2001). Με τον Γιάννη Πατίλη έχει επιμεληθεί την συγκεντρωτική έκδοση των ποιημάτων του Άγγελου Σημηριώτη (Πνευματικό Κέντρο Δήμου Νέας Ιωνίας Αττικής, Νέα Ιωνία 1995). Συμμετείχε στη συλλογική έκδοση κειμένων για την

εκπαίδευση με τον τίτλο *Αναπνέοντας κιμαλιά – γραφές εκπαιδευτικών* (Σαββάλας, Αθήνα 1996). Υπήρξε ιδρυτικό μέλος και διευθύντρια του Ποιητικού Εργαστηρίου στο Ίδρυμα «Τάκης Σινόπουλος – Σπουδαστήριο Νεοελληνικής Ποίησης». Είναι ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Διαπολιτισμικών Σπουδών όπου οργανώνει Λέσχη Ανάγνωσης και διδάσκει Δημιουργική Γραφή. Άρθρα, κριτικές και σχόλια της έχουν δημοσιευθεί σε εφημερίδες και περιοδικά.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Αριστοτέλους 47-49, 2ος όροφος, γρ. 14

(κοντά στην Πλατεία Βικτωρίας)

Αθήνα 104 34

τηλ. 210.3613855

transcultural@outlook.com.gr

ediasp.blogspot.com